

УДК 336.02

О.Б. СНИСАРЕНКО, О.В. ГРЕБЕНІКОВА, Ю.Ю. ГУСЕВА

Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ

В статті розглянуто наявне становище у системі бюджетного фінансування інноваційного розвитку регіонів, обґрунтовано необхідність залучення бюджетних коштів в інноваційну сферу як запоруки економічного зростання територій та розвиток дохідної бази місцевих бюджетів у майбутні періоди. Проаналізовано основні зміни бюджетного законодавства стосовно змін у формуванні бюджету розвитку як інвестиційного ресурсу місцевих бюджетів. Структурні зміни джерел поповнення бюджету розвитку розглянуто на прикладі міського бюджету м. Харкова. Обґрунтовано важливість розвитку інвестиційних можливостей місцевих бюджетів.

Ключові слова: *місцевий бюджет, бюджет розвитку, видатки бюджету, капітальні видатки, бюджетні інвестиції, інноваційний розвиток регіону, інвестиційний потенціал місцевого бюджету.*

Постановка проблеми. Головною ланкою державних фінансів безперечно є бюджет на державному та місцевому рівнях. Дійсно, основою для створення такої економічної категорії як система державних фінансів є забезпечення ресурсами (фінансовими, матеріальними, нематеріальними) держави для виконання покладених на неї функцій. Розвиток бюджетної системи, державних і регіональних фінансів впливають на стан соціальної та економічної сфер у регіонах. Особливого значення цей вплив набуває у розрізі поступального руху держави та регіонів на засадах інноваційного розвитку і саме тут відчувається гостра потреба у фінансовій підтримці держави, становленні тісних зв'язків у такій замкнутій системі «держава (регіон) – освіта – наука – виробництво».

Завдяки ефективному бюджетному менеджменту, ефективному розподілу видатків бюджету відбувається всебічний позитивний вплив дер-

жави на економічний розвиток, соціально-економічне забезпечення населення, розвиток науки та освіти, культури та мистецтва та ін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання управління фінансовими ресурсами, ефективного їх використання та розподілу, прискорення регіонального та бюджетного розвитку, зростання дохідної та податкової бази бюджетів є предметом дослідження багатьох вчених в сфері бюджетного менеджменту. Засади управління видатками бюджету через призму ефективного бюджетного менеджменту розглядає Л.Д. Сафонова [1]. Підходи до оцінки управління бюджетними коштами розкриває І.Б. Стефанюк [2]. У своїх працях О.Д. Рожко звертає увагу на необхідність формування нових стратегічних напрямів розвитку національної економіки, на обґрунтування нових форм і методів державного регулювання інвестиційних процесів у країні [3].

Відповідно до існуючої бюджетної класифікації всі бюджетні видатки поділяються на поточні видатки (для забезпечення основних і поточних завдань та функцій) та видатки розвитку. Здебільшого бюджетна практика розподілу видатків спрямована саме на виконання поточних завдань Уряду та місцевих органів влади, і, що найголовніше, лише на короткостроковий період. Така бюджетна політика спрямована на «проїдання» бюджетних коштів, і як наслідок – лише на виживання держави до початку наступного бюджетного періоду. Успішний економічний розвиток держави безумовно має базуватися на інвестиційній основі, і на це звертають увагу вчені-економісти.

Метою статті є визначення фінансових можливостей розвитку місцевих бюджетів для підтримки інноваційних перетворень у регіоні як запоруки їх економічного розвитку, виявлення передумов їх інвестиційних можливостей з урахуванням змін бюджетного законодавства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливим завданням бюджетної політики є перехід і підтримка інноваційної моделі розвитку територій. Бюджетна політика має бути націлена на розгортання нової моделі інноваційного розвитку та встановлення тісних взаємозв'язків у системі «держава – освіта – наука – виробництво».

Світовий досвід показує, що підтримка інноваційної діяльності, особливо на початкових етапах, потребує сприяння з боку держави передусім

за рахунок використання інструментарію бюджетно-податкового регулювання [4]. Але не треба забувати і про прямі фінансові вливання, які бувають вкрай необхідні суб'єктам інноваційної діяльності для отримання стартового поштовху. Саме завдяки бюджетним інвестиціям регіони мають можливість сприяти розвитку тих галузей, які б могли надати найбільшого ефекту для зростання їх дохідної бази у майбутньому і таким чином забезпечити не тільки соціально-економічний розвиток регіону, а і власну фінансову незалежність від центру.

Українське бюджетне законодавство, на жаль, не містить чіткого визначення такого поняття, як «бюджетні інвестиції». Деякі автори вважають, що бюджетними інвестиціями є видатки з державного та місцевих бюджетів, які спрямовуються на фінансування державних цільових програм економічного, науково-технічного, соціального розвитку, програм розвитку окремих регіонів, галузей економіки, фінансування інвестиційних проектів та придбання частки акцій чи прав участі в управлінні підприємством [5].

Маючи значний інтелектуальний та інноваційний потенціал Україна так і не змогла перейти на інноваційний шлях розвитку економіки. До цього призвело і безвідповідальне відношення державних і регіональних органів влади до фінансової підтримки на початковому етапі наукових інноваційних досліджень, і накопичені проблеми соціально-економічного розвитку, і неефективний перерозподіл державних та регіональних бюджетних видатків, і політика «проїдання», а не примноження бюджетних ресурсів та розвитку територій.

Підтримка інноваційної діяльності і перерозподіл видатків у науково-дослідницьку галузь може забезпечити економічне зростання. Необхідно визначити роль державних фінансів у реалізації стратегії інноваційного розвитку. Можна стверджувати про неефективне використання існуючих інвестиційних потенціалів різних рівнів бюджетів України. Фінансування інноваційної діяльності з державного бюджету значно скоротилося починаючи з 2009 р. Сьогодні обсяги інвестицій з Державного бюджету скоротився у 3,87 рази порівняно з 2008 роком (табл. 1). Найбільшу часту фінансових ресурсів все ж складають власні джерела підприємств.

Таблиця 1

Джерела фінансування інноваційної діяльності в Україні, млн. грн.

Роки	Загальна сума витрат	У тому числі за рахунок коштів:				
		Власних	Державного бюджету		Іноземних інвесторів	Інші джерела
			Обсяг, млн. грн.	% від загальної суми		
2000	1757,1	1399,3	7,7	0,44	133,1	217
2001	1971,4	1654	55,8	2,83	58,5	203,1
2002	3013,8	2141,8	45,5	1,51	264,1	562,4
2003	3059,8	2148,4	93	3,04	130	688,4
2004	4534,6	3501,5	63,4	1,40	112,4	857,3
2005	5751,6	5045,4	28,1	0,49	157,9	520,2
2006	6160	5211,4	114,4	1,86	176,2	658
2007	10850,9	7999,6	144,8	1,33	321,8	2384,7
2008	11994,2	7264	336,9	2,81	115,4	4277,9
2009	7949,9	5169,4	127	1,60	1512,9	1140,6
2010	8045,5	4775,2	87	1,08	2411,4	771,9

Джерело: за даними Державної служби статистики України.

Важкою залишається ситуація стосовно оновлення основного капіталу, без чого значно ускладнюється, або навіть стає неможливим перехід промисловості нашої держави на новий постіндустріальний рівень розвитку. На сьогодні високий рівень зношеності основних засобів спостерігається практично у всіх сферах. Так за даними Державної служби статистики зношеність основних фондів щороку збільшується, і у 2010 р. це значення досягло 74,9 % (табл. 2). Така ситуація потребує негайного державного втручання.

Розглянемо структуру інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування (табл. 3). Загальна сума інвестицій в основний капітал щороку зростала до кризи 2008 – 2009 рр., але починаючи з 2005 р. держава більш ніж у два рази скоротила рівень своєї участі в оновленні основних фондів. Кошти місцевих бюджетів направлені на інвестиції в основний капітал також щорічно скорочувалися, так їх частка за шість років зменшилася з 4,7 % до 2,7%. Іноземні інвестори приймали участь в оновленні основного капіталу, та такі інвестиції були нестійкі та коливалися з року в рік, а їх обсяг був навіть меншим ніж фінансування з держбюджету.

Таблиця 2

Вартість основних засобів у 2000 – 2010 рр.

Роки	У фактичних цінах на кінець року, млн. грн.		Ступінь зносу, %
	Первісна вартість	Залишкова вартість	
2000	828822	466448	43,7
2001	915477	503278	45,0
2002	964814	512235	47,2
2003	1026163	538837	48,0
2004	1141069	587453	49,3
2005	1276201	661565	49,0
2006	1568890	774503	51,5
2007	2047364	993346	52,6
2008	3149627	1251178	61,2
2009	3903714	1597416	60,0
2010	6648861	1731296	74,9

Джерело: за даними Державної служби статистики України.

Тому основні джерела для оновлення своїх фондів підприємства мали знаходити самотужки та проводити їх за рахунок власних джерел (50 – 60 %). Виходячи з цього, необхідно залучати та підвищувати рівень участі державних та місцевих фінансів у оновленні основного капіталу підприємств та організацій.

Таблиця 3

Структура інвестицій в основний капітал
 за джерелами фінансування у 2004 – 2009 рр.

Інвестиції в основний капітал	Роки					
	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Загальна сума інвестицій, млн. грн.	75714	93096	125254	188486	233081	151777
за рахунок:						
коштів державного бюджету, млн. грн.	7949,97	5120,28	6888,97	10555,22	11654,05	6678,19
коштів державного бюджету, % від загального обсягу інвестицій	10,5	5,5	5,5	5,6	5	4,4
коштів місцевих бюджетів, млн. грн.	3558,56	3910,03	5385,92	7350,95	9789,40	4097,98

Закінчення табл. 3

Інвестиції в основний капітал	Роки					
	2004	2005	2006	2007	2008	2009
коштів місцевих бюджетів, % від загального обсягу інвестицій	4,7	4,2	4,3	3,9	4,2	2,7
коштів іноземних інвесторів, млн. грн.	2725,70	4654,80	4634,40	6597,01	7691,67	6829,97
коштів іноземних інвесторів, % від загального обсягу	3,6	5	3,7	3,5	3,3	4,5
власних коштів підприємств та організацій, млн. грн.	46715,54	53437,1	72396,81	106494,6	132156,9	96074,84
власних коштів підприємств та організацій, % від загального обсягу	61,7	57,4	57,8	56,5	56,7	63,3

Джерело: за даними Державної служби статистики України.

Розподіл обсягу фінансування науково-технічної діяльності свідчить про намагання держави зберегти національний науковий потенціал, частка державного фінансування наукової діяльності складає близько 45 % (табл. 4).

Таблиця 4

Обсяги фінансування науково-технічної діяльності

Роки	2010	2009	2008	2007	2006	2005	2004
Витрати на виконання наукових та науково-технічних робіт, млн. грн.:	8995,9	7822,2	8024,8	6149,2	5164,4	4386,3	3538,4
з них за рахунок держбюджету, млн. грн.	3704,3	3398,6	3909,8	2815,4	2017,4	—	—
часта фінансування з держбюджету, %	41,18	43,45	48,72	45,78	39,06	0	0

Джерело: за даними Державної служби статистики України.

З прийняттям нового Бюджетного кодексу [6] великі надії щодо структурних зрушень в економіці держави, розвитку території та регіональних фінансів, ефективного використання та розподілу фінансових ресурсів покладають саме на бюджети місцевого рівня. Регіони тепер мають можливість отримати більшу фінансову незалежність від центру, додаткові ресурси (за рахунок перерозподілу державних податків) для розвитку територій.

Основним джерелом фінансування розвитку територій з бюджетної

сфери має стати саме бюджет розвитку. Місцеві органи влади згідно з Бюджетним кодексом [6, ст. 13] мають право на створення в складі місцевого бюджету особливої його частини – спеціального фонду, і бюджет розвитку є складовою частиною саме такого створеного спеціального фонду місцевого бюджету. В останній час державна влада зробила деякі кроки до підвищення рівня самостійності місцевих бюджетів, надання більш широких прав місцевим фінансовим органам та адміністраціям стосовно розпорядження бюджетними коштами громади. Так, новий Бюджетний кодекс дає детальний перелік витрат бюджету розвитку та дещо розширює можливості використання таких фінансових ресурсів для розвитку територій та, найголовніше, збільшує перелік джерел його формування, що безумовно призведе і до збільшення його обсягу.

Тепер до бюджету розвитку з 2011 року зараховуються і такі нові статті надходжень як: надходження єдиного податку для суб'єктів підприємницької діяльності, податок на прибуток підприємств (крім податку на прибуток підприємств і фінансових установ комунальної власності) та плата за надання місцевих гарантій [6, ст. 71].

Внесені зміни розширили і перелік витрат. Також Бюджетним кодексом чітко визначено спрямування капітальних видатків. Всі ці заходи направлені на соціально-економічний розвиток регіонів; виконання інвестиційних програм (проектів), будівництво, капітальний ремонт та реконструкцію житлово-комунального господарства, газопроводів і газифікацію населених пунктів, будівництво і придбання житла окремим категоріям громадян та інші заходи, пов'язані з розширеним відтворенням.

Розглянемо більш детально структуру та джерела формування бюджету розвитку міського бюджету м. Харкова (табл. 5).

Прийняття нового Бюджетного кодексу значно збільшило обсяг бюджету розвитку. Так у 2011 р. його частка зросла до 12,58 %, коли у інші періоди була близько 8 – 9 %. Виняток складають 2010 та 2009 роки коли частка бюджету розвитку становила 4,46 % та 11,03 % відповідно. Значно змінилася і сама структура дохідної частини. Значну частку надходжень тепер складають податкові надходження, а саме 102,073 млн. грн. – 20,7 %, які раніше взагалі були відсутні. Але левову частку, як і раніше, забезпечують доходи від операцій з капіталом – 79,3 % (391,071 млн. грн.).

Таблиця 5

Структура джерел формування бюджету розвитку міського бюджету м. Харкова (2005 – 2011рр.)

Код	Структура надходжень	Роки						
		2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
10000000	Податкові надходження	102 073 800						
16000000	Інші податки	102 073 800						
16050000	Єдиний податок	102 073 800						
16050100	Єдиний податок з юридичних осіб	44 898 600						
16050200	Єдиний податок з фізичних осіб	57 175 200						
20000000	Неподаткові надходження	13 600		17 400	17 400	20000	35 900	27700
24000000	Інші неподаткові надходження	13 600		17 400	17 400	20000	35 900	27700
24110000	Доходи від операцій з кредитування та надання гарантій	13 600		17 400	17 400	20000	35 900	27700
24110600	Відсотки за користування позиками, які надавалися з місцевих бюджетів	13 600		17 400	17 400	20000	35 900	27700
30000000	Доходи від операцій з капіталом	391 070 933	130 700 000	209 632 600	160 000 000	99980000	84 000 000	59972300
31000000	Надходження від продажу основного капіталу	173 791 933	60 000 000	99 632 600	60 000 000	50000000	31 000 000	54 972 300
31030000	Надходження від відчуження майна, яке належить Автономній Республіці Крим та майна, що знаходиться у комунальній власності	173 791 933	60 000 000	99 632 600	60 000 000	50000000	31 000 000	54 972 300
33000000	Надходження від продажу землі і нематеріальних активів	217 279 000	70 700 000	110 000 000	100 000 000	49980000	53 000 000	5 000 000
33010000	Надходження від продажу землі	217 279 000	70 700 000	110 000 000	100 000 000	49980000	53 000 000	5 000 000

Закінчення табл. 5

Код	Структура надходжень	Роки						
		2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
40000000	Офіційні трансферти		8 414 000			82381250		
41000000	Від органів державного управління					25000000		
41030000	Субвенції					25000000		
41034000	Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво та розвиток мережі метрополітенів					25000000		
43000000	З іншої частини бюджету		8 414 000			57381250		
43010000	Кошти, одержані із загального фонду бюджету до бюджету розвитку (спеціального фонду)		8 414 000			57381250		
	Всього доходів бюджету	3919440313	3120731218	1900943300	1756150100	1834988145	1045932300	756442600
	Всього доходів бюджету розвитку	493158333	139114000	209650000	160017400	182381250	84035900	60000000
	Частка доходів бюджету розвитку від загального обсягу доходів, %	12,58	4,46	11,03	9,11	9,94	8,03	7,93

Джерело: складено авторами на основі міських бюджетів м. Харкова з 2005 по 2011 рр. [7 – 13].

Бюджетний кодекс тепер дає місцевим органам влади значно більші можливості для оновлення основного капіталу, що саме по собі є запорукою економічного розвитку територій.

Зрозуміло, що формування збалансованих та бездефіцитних бюджетів само по собі не розв'яже проблему активізації місцевих бюджетів до розвитку територій, підтримки інвестиційно-інноваційної діяльності і, як наслідок, до підвищення податкоспроможності, самозабезпечення та розвитку територій за рахунок власних регіональних фінансів. Але формування та розвиток підходів до наповнення та ефективного використання бюджету розвитку є необхідним заходом (хоча можливо і недостатнім). Так, О.Д. Рожко стверджує, що для цього потрібно розробити і здійснити механізм його реалізації, що надав би можливість виконувати видаткові статті бюджету без залежності від стану його поточного виконання та політичної кон'юнктури [3, с. 71].

Бюджет розвитку є реальним фінансовим інструментом забезпечення програми розвитку територій, іншими словами він може слугувати джерелом бюджетних інвестицій. Капітальні видатки поточного бюджетного періоду сприятимуть соціально-економічному розвитку територій (бо це і є їх основною ціллю та завданням), їх податкоспроможності і, як наслідок, подальшому зростанню інвестиційного потенціалу місцевих бюджетів.

Нова редакція Бюджетного кодексу, безумовно, дає місцевим бюджетам та органам влади більш широкий діапазон напрямів використання ресурсів бюджету розвитку. Але, на нашу думку, до існуючого у Бюджетному кодексі і чітко встановленого переліку видатків бюджету розвитку необхідно додати і такі, які б мали інноваційне спрямування. Позитивного ефекту можна було б очікувати від реалізації стратегій інноваційного розвитку регіонів з участю у їх фінансуванні усіх бюджетів розвитку, що створено у структурах усіх місцевих бюджетів регіону. Тобто необхідна консолідація регіональних ресурсів розвитку для досягнення головних стратегічних цілей інноваційного становлення, результати якого б призвели до позитивного зростання дохідної бази усіх місцевих бюджетів регіону.

Висновки. Бюджет розвитку має стати основою для забезпечення стратегії та середньострокового планування органів місцевого самоврядування та формуватися на основі стратегічного плану розвитку територій і

цільових програм. І тут необхідно говорити вже про **інвестиційний потенціал бюджету** як про джерело фінансових ресурсів для капітальних видатків бюджету та розвитку територій. Інвестиційний потенціал бюджету, якщо його вимірювати в абсолютних величинах як обсяг надходжень та видатків розвитку на наступні бюджетні періоди, або у відносних показниках, наприклад, до обсягу ВВП, чи загального обсягу бюджету, може дорівнювати або бути вищим (що бажано) від надходжень до бюджету розвитку у поточному періоді. Така ситуація свідчить про ефективне управління видатками та ефективний бюджетний менеджмент що забезпечив досягнення поставлених цілей реалізації обраних інвестиційних проектів і, як результат, ефективне формування та виконання завдань бюджетної політики розвитку територій.

Раніше перед державою та місцевими адміністраціями стояло завдання підвищення інвестиційної привабливості своїх територій для залучення іноземних інвестицій. Тепер, з урахуванням здійснених Урядом кроків до підвищення незалежності системи місцевих бюджетів, перед місцевими органами повинно постати і інше завдання стосовно підвищення і розвитку власного інвестиційного потенціалу, мається на увазі інвестиційного потенціалу місцевих бюджетів.

Література

1. Сафонова, Л.Д. *Теоретичні засади управління видатками бюджету [Текст] / Л.Д. Сафонова, Т.С. Невшикіна // Фінанси України. – 2011. – № 3. – С. 100 – 110.*
2. Стефанюк, І.Б. *Оцінка управління бюджетними коштами у світлі вимог нового бюджетного кодексу [Текст] / І.Б. Стефанюк // Фінанси України. – 2010. – № 11. – С. 31 – 35.*
3. Рожко, О.Д. *Інноваційно-інвестиційна спрямованість бюджетної політики в Україні [Текст] / О.Д. Рожко // Фінанси України. – 2011. – № 1. – С. 64 – 72.*
4. Иванов, Ю.Б. *Механизмы налогового стимулирования инновационной деятельности предприятий [Текст] / Ю.Б. Иванов, А.С. Иванченко // Бизнес-информ. – 2005. – № 9 – 10. – С. 81 – 89.*
5. Затонацька, Т.Г. *Бюджетні інвестиції в реальний та людський капітал як інструмент впливу на соціально-економічний розвиток країни [Текст] / Т.Г. Затонацька // Наукові праці НДФІ. – 2008. – № 1. – С. 86 – 100.*

6. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>. – 04.01.2012 р.

7. Про бюджет міста Харкова на 2011 рік: рішення Харківської міської ради 2 сесія 6 скликання від 29.12.2010 р. № 94/10 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

8. Про бюджет міста Харкова на 2010 рік: рішення Харківської міської ради 43 сесія 5 скликання від 29.04.2010 р. № 53/10 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

9. Про бюджет міста Харкова на 2009 рік: рішення Харківської міської ради 30 сесія 5 скликання від 30.12.2008 р. № 401/08 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

10. Про бюджет міста Харкова на 2008 рік: рішення Харківської міської ради 17 сесія 5 скликання від 30.12.2007 р. № 339/07 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

11. Про бюджет міста Харкова на 2007 рік: рішення Харківської міської ради 10 сесія 5 скликання від 27.12.2006 № 237/06 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

12. Про бюджет міста Харкова на 2006 рік: рішення Харківської міської ради 44 сесія 4 скликання від 30.12.2005 № 283/05 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

13. Про бюджет міста Харкова на 2005 рік: рішення Харківської міської ради 31 сесія 4 скликання від 29.12.2004 № 238/04 м. Харків [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <https://doc.citynet.kharkov.ua>. – 04.01.2012 р.

Надійшла до редакції 5.01.2012

Рецензент: д-р екон. наук, проф., проф. кафедри міської і регіональної економіки **П.Т. Бубенко**, Харківська національна академія міського господарства, Харків.

ПРЕДПОСЫЛКИ РАЗВИТИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА МЕСТНОГО БЮДЖЕТА

Е.Б. Снисаренко, Е.В. Гребеникова, Ю.Ю. Гусева

В статье рассмотрено существующие состояние бюджетного финансирования инновационного развития регионов, обоснована необходимость

привлечения бюджетных средств в инновационную сферу как залога экономического роста территорий и развития доходной базы местных бюджетов в будущие периоды. Проанализированы основные изменения бюджетного законодательства относительно изменений в формировании бюджета развития как инвестиционного ресурса местных бюджетов. Структурные изменения источников пополнения бюджета развития рассмотрены на примере городского бюджета г. Харькова. Обоснована важность развития инвестиционных возможностей местных бюджетов.

Ключевые слова: местный бюджет, бюджет развития, расходы бюджета, капитальные расходы, бюджетные инвестиции, инновационное развитие, инвестиционный потенциал местного бюджета.

BACKGROUND OF THE LOCAL BUDGET INVESTMENT POTENTIAL

O.B. Snisarenko, O.V. Grebenikova, Y.Y. Guseva

In the article, the existing situation at budgetary financing of regions' innovative development is considered; the necessity of budgetary facilities involvement in innovative sphere is grounded as a essential condition of territories' economy growth and development of local budgets' profitable base in future periods. The basic changes of budgetary legislation are analyzed concerning changes in forming of development budget as an investment resource of local budgets. The structural changes of sources of development budget replenishment are considered on an example of Kharkiv municipal budget. Importance of local budgets investment possibilities development is grounded.

Keywords: local budget, development budget, budget expenditures, capital expenditures, budget investments, innovative development, the investment potential of the local budget.

Снісаренко Олена Борисівна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ», Харків.

Гребенікова Олена Володимирівна – канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ», Харків.

Гусєва Юлія Юрїївна – канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри фінансів Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ», Харків.